

УДК 378.096:372.881-37.034+371.333

DOI: <https://doi.org/10.33216/2220-6310/2024-109-2-140-149>

ПІСНІ ІНОЗЕМНОГО ЛЕГІОНУ ЯК НАВЧАЛЬНИЙ РЕСУРС У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ

О. Я. Пантелєєва

ORCID 0000-0002-5758-4866

Стаття розглядає ситуацію вивчення мови в особливому контексті. Іноземний легіон, який було створено на початку XIX століття, унікальний тим, що він об'єднує чоловіків з усього світу і навчає їх за короткий проміжок часу, щоб стати частиною елітного армійського корпусу. Одним з ключових аспектів цієї підготовки є вивчення французької мови, що має відповідати специфічним вимогам і цілям. З одного боку, мова передає культурні та соціальні цінності, характерні для групи Легіону, а з іншого, вона має надавати лінгвістичні інструменти, необхідні для виконання місій, які майбутній легіонер буде виконувати. Ці дві орієнтації базуються на прагматичному баченні вивчення мови та надзвичайно сильному почутті приналежності до певного товариства.

*У статті ми спочатку представимо соціокультурне середовище Іноземного легіону, а потім проаналізуємо дидактичний зміст брошури *Chants de la Légion étrangère*, щоб показати, як зв'язок між мовою та середовищем повністю відповідає прагматичним цілям Легіону. Середовище тут слід розуміти в його історичному, географічному та культурному вимірах, як елемент соціального структурування. Проаналізувавши низку пісень, ми з'ясуємо, як одночасно відбувається вивчення французької мови та засвоєння цінностей легіонера, та покажемо, як синергія між мовою і контекстом відіграє важливу роль у вивченні мови з певною місією (підготовка майбутніх комбатантів), і яку не можна відокремити від почуття приналежності до сім'ї, громади чи країни. Тому зрозуміло, що, хоча пісні сприяють вивченню мови, вони також відіграють важливу роль в інтеграції та інкорпорації майбутнього легіонера. Спів також дозволяє виразити згуртованість, гордість і рішучість війська. Прагматична мета згуртування підтверджується.*

Ключові слова: вивчення мови, історико-географічний простір, французька мова як іноземна, Іноземний легіон, лінгвістична прагматика, почуття приналежності.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими і практичними завданнями. Створений за наказом Луї-Філіпа у 1831 році Іноземний легіон є особливим підрозділом французької армії. Наразі він налічує понад 140 національностей. Для більшості цих солдатів, які служать за кордоном, метою їхнього зарахування на службу є набуття французького громадянства та інтеграція в цивільне життя. Ця інтеграція значною мірою залежить від їхнього вільного володіння французькою мовою. Але коли молоді призовники прибувають на призовний пункт в Обань, вони думають про гроші, які можуть заробити, про новий початок життя, про виснажливі фізичні тренування – словом, про всю міфологію, обґрунтовану чи необґрунтовану, яку кожен нелегіонер пов'яже з цим інститутом, – але дуже мало про вивчення французької мови. Більшість до неї не готувалися. Тому перед Легіоном стоїть завдання якнайшвидше навчити всіх новобранців французької мови. Від цього залежить згуртованість групи та ефективність отриманих наказів. Французька – це не просто лінгва франка. Це мова згуртованості, яка в поєднанні з піснями і традиціями має зруйнувати кордони, стерти релігії і змусити дорослих чоловіків різного походження жити разом.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковане вирішення даної проблеми і на які спирається автор. Дискусійний розгляд таких базових понять і термінів, як «культурні цінності», «культурна спадщина», «культурні надбання», «пам'ятки культури», та їх співвідношення у вивченні мови висвітлюється у ряді ґрунтовних публікацій культурознавчого спрямування, зокрема українських дослідників В. Акуленка, Д. Ковалю, О. Мельничук, Ю. Шемшученка, Н. Кулакової. Загальні культурологічні та пам'яткознавчі аспекти культурних цінностей і культурної спадщини в цілому у житті суспільства, що поряд з образами, символами, міфами, ритуалами, іншими уявленнями визначають у певних спільнотах «образ минулого», їх роль у процесах формування ідентичності та історичної пам'яті розглядаються С. Котом, Л. Гріффеном та Г. Денисенко. Ця тема є доволі популярною серед західних дослідників, що засвідчують видані статті з культурології Б. Брайт, П. Герстетблїц, Ф. Каплан, Дж. Меррімана, Е. Робсона, Л. Тредвелла та К. Гоздена. Суттєві зміни, пов'язані з розробкою методів вивчення іноземної мови в рамках соціокультурного підходу, представлені в працях В. Воробйова, Н. Гальскової, В. Сафонові. Методика використання пісенного матеріалу в процесі вивчення іноземної мови більшою мірою представлена в роботах зарубіжних учених. Серед вітчизняних дослідників можна відзначити праці С. Мишка, В. Жмуршук, О. Білявської.

Виділення раніше не вирішених частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. Вивчення контексту, коли метою є об'єднання людей, позбавлених своєї первісної ідентичності, вирваних з корінням у соціальному та культурному плані, а іноді, здавалося б, і ворогуючих між собою, показує, що мова є тим вектором, завдяки якому антагонізми перетворюються на товаришів по зброї. Ми зосереджуємося на розгляді окремого джерела вивчення французької мови у військовому середовищі – пісень, які відіграють важливу роль у засвоєнні значної частини словникового запасу мови і, меншою мірою, певних синтаксичних структур. Передаючи історію, пісні також передають цінності та традиції, притаманні Іноземному легіону.

Мета статті – проаналізувати метод вивчення мови з використанням низки пісень та показати, як одночасно відбувається вивчення французької мови та засвоєння цінностей легіонера.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Іноземний легіон (ІЛ) є французьким винятком із загального правила, тому що Франція є єдиною країною у світі, яка дозволяє чоловікам з усіх п'яти континентів носити зброю в мирний час. Через початкову 4-місячну підготовку, ключовим елементом якої є вивчення французької мови, цей «навчальний заклад» досягає успіху в підготовці майбутніх солдатів з найвіддаленіших куточків світу, готових, з братами по зброї, віддати життя за чужу батьківщину.

Вивчення французької мови в контексті, який є одночасно гомомовним (Dabène, 1994, p. 15) та екзолінгвальним (Pogquier, 1994, p. 164), характеризується низкою факторів, найбільш значущими з яких є, мабуть, навчання учнів з дуже різним походженням (як лінгвістичним, так і в соціальному плані); мови, яка стане життєво важливою для роботи у французькій армії. Крім того, обраний метод має свої особливості з точки зору педагогічного підходу та вибору навчальних ресурсів (Вергунова, 2018, с. 108). Він не базується на мультимедійних засобах, як багато сучасних методик, а натомість використовує вправи, навчання через спів та інші методи, а також відводить ключову роль роботі у парах (Белявська, 2045, с. 45).

Спочатку цей армійський корпус не мав права дислокуватися на території Франції, а створювався для використання в Алжирі. Лише в 1962 році він був розташований у Франції. Іноземний легіон відзначився в Криму (1854-1855), в Італії (1859), а потім в Мексиці (1863-1867), де відбулася знаменита битва при Камарон-де-Техеда. Ця битва зародила легіонерський дух, який дуже живий і сьогодні. Він передає цінності, які забезпечують вірність легіонерів своїй місії і своєму слову, незалежно від обставин.

Легіон, який, постійно адаптуючись, не жертвує ні чим зі своїх традицій. У штаб-квартирі розташовані дев'ять полків на материковій частині Франції і два за кордоном. 4-й полк, що базується в Кастельнодарі, відповідає за підготовку новобранців, які мають стати до ладу за кілька місяців.

Підготовка майбутніх легіонерів базується на таких фундаментальних принципах, як рівні можливості, наполеглива праця та заслуги. Протягом перших чотирьох місяців перебування в 4-му полку ці чоловіки повинні будуть вивчити французьку мову, опанувати професію солдата через поведження зі зброєю та фізичну підготовку, а також вивчити правила життя в суспільстві. Три стовпи, які, хоч і відповідають певним періодам навчання, насправді тісно пов'язані між собою у повсякденному житті легіонера. Будь-який наказ, інформація чи інструкція дається французькою мовою. Тобто ви не можете навчитися поводитися зі зброєю, якщо не оволоділи мовними засобами, необхідними для цього. Більше того, спільнота та бойовий дух є невід'ємними елементами, тому що вони є постійною частиною життя легіонерів (Aubry, 2020).

Французька мова залишатиметься єдиною мовою спілкування протягом усього навчання, незалежно від того, про яку сферу йдеться. Жодна інша мова не може використовуватися, під страхом санкцій, під час навчання. І тут Легіон вирізняється специфічним характером педагогічного підходу, який можна визначити як емпіричний та прагматичний. Емпіричний, тому що він, по суті, базується на досвіді, як на рівні викладачів, так і на рівні навчальних інструментів. Емпіричний ще й тому, що вивчення мови відбувається не лише під час аудиторних занять, а й є результатом постійної самостійної роботи, а також є результатом постійного занурення, пов'язаного з різними видами діяльності легіонерів – серед яких є і співи. Прагматичним, тому що навчання, яке відбувається в дуже специфічному просторовому і часовому контексті, зосереджене на конкретні цілі: розуміти і виконувати накази, інтегруватися в групу, і наприкінці чотиримісячного навчання бути здатним приєднатися до бойового підрозділу армії в одному з восьми оперативних полків Легіону. Наприкінці цього першого етапу підготовки кандидат у легіонери повинен оволодіти багажем у 500 слів, з яких 100 – теоретично засвоєні протягом першого місяця. Значна частина першої лексики походить з Кодексу честі легіонера.

На відміну від більшості мовних курсів, як їх зазвичай розуміють, курси в 4-му полку проводяться не викладачами мовної підготовки, а їх проводять спеціальні менеджери з мовної підготовки. Це часто унтер-офіцери, рідною мовою яких не обов'язково є французька, але які, здебільшого, мають той самий досвід, що й солдати Легіону, яких вони

тренують. Таким чином, це ще раз сприяє згуртованості інституції, військо є єдиним джерелом, з якого обираються керівники.

Навчальні засоби, що використовуються для підготовки майбутніх солдатів, часто асоціюються з методом Кепі Блан (Képi Blanc), який бере свій початок від методу Може (Mauger, 1953). Однак інші матеріали, такі як *Carnet du légionnaire* та буклет *Chants de la Légion étrangère* також належать до освітніх ресурсів. Ці дві маленькі книжечки посідають особливе місце у повсякденному житті цих чоловіків, адже вони повинні завжди мати їх при собі.

Хоча основною метою буклету *Le Carnet du légionnaire* («Щоденник легіонера») не є вивчення французької мови, він, безперечно, сприяє її засвоєнню, будучи щоденним інструментом вивчення мови. Розроблений таким чином, щоб до нього можна було звернутися в будь-який час на початку кар'єри молодого легіонера, він містить велику кількість практичної інформації. Використовувана лексика може охоплювати такі різноманітні сфери, як організація дня лазарету, використання зброї, орієнтування на місцевості, поранення і травми, яких зазнають солдати травми тощо. Його основна мета – надати практичний посібник з повсякденного життя, допомогти легіонерам протягом перших місяців життя в полку і з лінгвістичної точки зору надати базову лексику для тих, хто не володіє французькою мовою.

Як і попередні документи, буклет *Chants de la Légion étrangère* («Пісні іноземного легіону») не має на меті вивчення французької мови. Однак ця невелика збірка, яка виходила в кількох виданнях з 1959 року, є фундаментальним навчальним посібником, що дозволяє зануритися у французьку мову, а не просто вивчати її. Саме з цієї причини він використовується тренерами на мовних заняттях. Так само, як і у випадку з Képi Blanc, вивчення мови відбувається шляхом повторення віршів і приспівів до тих пір, поки майбутній легіонер не вивчить їх напам'ять. Учнів також просять читати пісні (які часто відносно короткі) і переказувати їх. Масове використання історичних та географічних довідок робить буклет фундаментальним джерелом для набуття знань про спадщину, специфічну для Легіону. Тож, хоча він і є звичайним щодо лексики, пісенник також, сам по собі, є елементом орієнтиру для надбання цінностей легіонерів.

Навчальні посібники та різні моменти, які дозволяють майбутнім легіонерам набути базових навичок з французької мови, необхідних для виконання їхньої місії, демонструють тісний зв'язок між мовою та контекстом. Пісні, однак, дають можливість дізнатися традиції Легіону та спадщину, в яку вони вкорінені. Вони також допомагають засвоїти норми і зробити їх своїми, щоб відновити колективну мовну практику, яка є

дискурсом про те, що таке військовий корпус та цінності комбатантського корпусу (Maniakis, 2024).

Пісні є невід'ємною частиною життя легіонерів і виконують широкую згуртовуючу функцію. Їхні тексти мають, зокрема для «похідних» пісень, сакральний характер по відношенню до історії Легіону. Крім того, пісня побудована на ритмі нетипового кроку легіонерів, що робить її символічним актом корпусу і вкотре відображає ідею приналежності та єдності всередині групи. Пісні також пов'язані з різними моментами життя легіонера (марші, бій, поранення тощо). Вони також слугують для посилення згуртованості під час їжі. Зв'язок, який мають пісні ІІ з темпоральністю та просторовістю, є двояким. З одного боку, як ми щойно зазначили, пісні є частиною повсякденного життя легіонерів. З іншого боку, вони спираються на місця і моменти, які вказують на історію цього роду військ. Насправді, певні географічні позначення – це військові кампанії або битви, в яких брали участь легіонери. Однак простір сам по собі може бути елементом ідентифікації. У цьому випадку це опис території або кліматичних умов, які її супроводжують. Ці характеристики підкреслюють труднощі, в яких доводиться діяти легіонерам. Посилаючись та згадуючи своїх мешканців, текст відсилає до країн чи регіонів, з яких вони походять.

Якості легіонера з'являються в багатьох піснях, але більш виразно в «Le Boudin». У цій пісні смерть червоною ниткою проходить через усю пісню. Як ми знаємо, майбутні легіонери, коли записуються до війська, мають бути готовими виконувати свою місію до кінця і, якщо вимагатимуть обставини, віддати своє життя за свою країну. Цінності легіонера також включають в себе повагу до традиції, яка включає в себе шанування старших, як ми підкреслювали раніше. Прихильність до батьківщини, за яку солдат готовий пожертвувати своїм життям, тут слід розуміти в подвійному сенсі: Франція і Легіон. Батьківщина, яку регулярно символізує прапор, знайдений у Ле-Будіні у пісні "Le Boudin" та багатьох інших піснях: «Ї прапор, прапор Франції, є найславетнішою емблемою» (Sous le soleil brûlant d'Afrique, Chants de la Légion étrangère, 2018, 29); «Вулиця належить до прапора білих кепі» (Képis blancs, Chants de la Légion étrangère, 2018, p. 91); «Прапор майорить на вітрі, це прапор Легіону [...]» (Nous sommes de la Légion, Chants de la Légion étrangère, 2018, p. 111).

Франція також згадується через походження солдатів, які, хоча можуть не бути французами, тим не менш, вважаються комбатантами з цієї країни: «Проти в'єтів, проти ворога, куди б не кликав бій, Солдати Франції, солдати країни. Ми підемо на фронт» (Contre les Viets, Chants de la Légion étrangère, 2018, p. 83).

Легіонери також зобов'язані увічнити славу ІЛ: Pour la gloire de la Légion (*На славу Легіону*) – це рядок, спільний для декількох пісень, які ми досліджували. Хоча слова *Честь* і *Вірність* (написані на прапорі Легіону) не присутні в деяких піснях прямо, проте зрозуміло, що це цінності, які легіонер повинен зробити своїми власними, і які ми знаходимо, наприклад, у пісні *Képis blancs*: «Запад, гордість, молодість в наших рядах» (*Chants de la Légion étrangère*, 2018, p. 91).

Аналіз пісень дозволяє нам помітити, що лексика є надзвичайно контекстуалізованою і стосується термінології, яка є дуже корисною у повсякденному житті легіонера. Йдеться, зокрема, про лексичне поле простору, особливо в його морфологічних чи кліматичних компонентах (дюни, каміння, стежки, сонце тощо) (Boisson, 2024). Ці елементи, присутні в пісеннику, можна також знайти в двох інших навчальних ресурсах, що використовуються під час курсу, а також в ілюстрованих аркушах. Метою курсу є перехресне збагачення знань, що означає, що вони можуть бути активізовані в різний час під час навчання, а отже, мають полегшити навчання. Ми також зазначаємо, що спадщина в широкому розумінні охоплює як ідею історичного та/або географічного коріння, так і передачу знань. На ширшому рівні, ми повинні мати на увазі, що якщо пісні, так само як дисципліна, обряди, традиції чи пам'ять, «інтегрують» і трансформують різних людей, то це насамперед тому, що вони є інструментами, впорядкованими до певної мети кінця, причому трагічного кінця, бо це може призвести до найвищих жертв (Sureau, 2020, p. 8).

Висновки і перспективи подальших розвідок у цьому напрямку.

Існує поширена думка, що завдання вчителя полягає в тому, щоб навчити учнів використовувати французьку мову якомога правильніше. Заходячи так далеко, щоб очікувати від не носіїв мови досконалості, якої бракує більшості носіїв французької мови. Хоча це може бути похвальною метою, чи можемо ми бути впевнені, що вона дійсно відповідає прагматичним цілям, які переслідують ці учні? Обраний Іноземним легіоном підхід зовсім інший. Вивчення мови має специфічні характеристики, як з точки зору контексту, в якому воно відбувається, так і з точки зору способу його використання. Це стосується і рамок, в яких воно відбувається, і цілей, які воно переслідуює. Фактично ми показали, наскільки середовище, в сенсі фізичного простору, соціальних і культурних цінностей є фундаментальним для вивчення мови, культурних цінностей, має фундаментальне значення для майбутнього легіонера. Ми також знаємо, що вивчення французької мови на початковому етапі є інтенсивним, оскільки передбачає засвоєння 500 слів за чотири місяці носіями мови, деякі з яких не мали жодного уявлення про французьку мову, коли вони прибули до Кастельнодарі. Однак, незважаючи на ці специфічні

особливості та трудомісткість завдання, метод працює. Він працює, тому що, хоча не всі легіонери володіють французькою мовою, вільною від фонетичних, граматичних та лексичних недоліків, набутий ними мовний багаж є достатнім для виконання їхньої місії. Додамо, що кількість легіонерів, які щороку подають заяву на отримання французького громадянства, також свідчить про те, наскільки добре працює цей лінгвістичний підхід.

З точки зору викладання, одна з причин цього успіху полягає в тому, що ІІ зміг реалізувати підхід, який, можливо, несвідомо, але, безумовно, випередив свій час, з лінгвістичною прагматикою. Він інтегрує контекст і мову, підходячи до мови як до явища, яке одночасно є дискурсивним, комунікативним, лінгвістичним і соціальним. Таким чином, воно відповідає вимогам солдата, які полягають у тому, щоб розуміти і виконувати накази, бути здатним діяти в місії, де згуртованість з іншими солдатами, згуртованість з територією та бойовий дух мають першорядне значення.

Література

1. Белявська О. О. Теоретичні основи використання музики в навчанні іноземних мов. (психологічні властивості обумовлення процесу вивчення мови). *Наукові записки. Серія «Психологія і педагогіка»*, 2009. С. 40-49.
2. Вергунова В., Попсуй А. Музичне мистецтво як засіб реалізації міжкультурного підходу у процесі вивчення іноземної мови. *Актуальні питання гуманітарних наук*, 2018. Вип. 20, Том 1. С. 106-110.
3. Aubry, Pierre-Henri. *La Lune est claire. La Légion étrangère au combat*, Paris, Les Belles Lettres, 2020.
4. Boisson, Raphaël. «L'apprentissage de la langue française à la Légion», Service de communication de la Légion étrangère. URL: <https://www.legion-etrangere.com/mdl/page.php?id=733&titre=L-apprentissage-de-la-langue-francaise-a-la-Legion> (дата звернення: 10.03.2024).
5. Bureau instruction emploi du 4ème regiment etranger, *Livret du Légionnaire. Méthode Képi Blanc*, Aubagne, Képi Blanc, 2019.
6. *Chants de la Légion étrangère*, 2018. URL: https://www.monsieur-legionnaire.com/page_chants.htm (дата звернення: 10.01.2024).
7. Gerbier, Émilie, Koenig, Olivier. «Comment les intervalles temporels entre répétitions d'une information en influencent-ils la mémorisation? Revue théorique des effets de pratique distribuée», *L'Année psychologique*, 2015. n°3. P. 435-462.
8. Maniakis, Hélène. «Définir et étudier le français de la Légion étrangère : mode d'acquisition et double hybridation dans l'interlangue des légionnaires russes et polonais», 2014. URL: <https://hal.archives-ouvertes.fr/hal-01252048/document> (дата звернення: 23.03.2024).
9. Mauger, Gaston. *Cours de langue et de civilisation françaises à l'usage des étrangers*, Paris, Hachette, 1953.

10. Porquier, Rémy. «Communication exolingue et contextes d'appropriation : Le continuum acquisition/apprentissage», *Bulletin VALS-ASLA*, 1994. Vol. 59, p. 159-169.
11. Service information et historique de la légion étrangère, Carnet du légionnaire. À l'usage des EVLE et des jeunes légionnaires, Aubagne, Képi Blanc, 2019.
12. Sureau, François. «Préface», dans Aubry, Pierre-Henri et alii, *La Lune est claire. La Légion étrangère au combat*, Paris, Les Belles Lettres, 2020. P. 7-14.

References

1. Beliavska, O. O. (2009). Teoretychni osnovy vykorystannia muzyky v navchanni inozemnykh mov (psiholohichni vlastyvoli obumovlennia protsesu vyvchennia movy) [Theoretical foundations of the use of music in teaching foreign languages (psychological properties of language learning process conditioning)]. *Naukovi zapysky. Seriya "Psykhologhiia i pedahohika"*. S. 40-49 (ukr).
2. Verhunova, V., Popsui, A. (2018). Muzychne mystetstvo yak zasib realizatsii mizhkulturnoho pidhodu v protsesi vyvchennia inozemnoi movy [Music as a means of implementing an intercultural approach in the process of learning a foreign language]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk. Vyp. 20, Tom 1*. S.106-110 (ukr).
3. Aubry, Pierre-Henri (2020). *La Lune est claire. La Légion étrangère au combat*. Paris: Les Belles Lettres (fr).
4. Boisson, Raphaël. "L'apprentissage de la langue française à la Légion", Service de communication de la Légion étrangère. Retrieved from: <https://www.legion-etrangere.com/mdl/page.php?id=733&titre=L-apprentissage-de-la-langue-francaise-a-la-Legion> (date of appeal: 10.03.2024) (fr).
5. Bureau instruction emploi du 4ème regiment etranger (2019). *Livret du Légionnaire. Méthode Képi Blanc*, Aubagne, Képi Blanc (fr).
6. Chants de la Légion étrangère (2018). Retrieved from: http://www.monsieur-legionnaire.com/page_chants.htm. (date of appeal: 10.01.2024) (fr).
7. Gerbier, Émilie, Koenig, Olivier (2015). "Comment les intervalles temporels entre répétitions d'une information en influencent-ils la mémorisation? Revue théorique des effets de pratique distribuée", *L'Année psychologique*, n°3, 2015, P. 435-462 (fr).
8. Maniakis, Hélène (2014). "Définir et étudier le français de la Légion étrangère : mode d'acquisition et double hybridation dans l'interlangue des légionnaires russes et polonais". Retrieved from: <https://hal.archives-ouvertes.fr/hal-01252048/document> (date of appeal: 23.03.2024) (fr).
9. Mauger, Gaston (1953). *Cours de langue et de civilisation françaises à l'usage des étrangers*. Paris: Hachette (fr).
10. Porquier, Rémy (1994). "Communication exolingue et contextes d'appropriation : Le continuum acquisition/apprentissage". *Bulletin VALS-ASLA*, Vol. 59. P. 159-169 (fr).
11. Service information et historique de la légion étrangère (2019). *Carnet du légionnaire. À l'usage des EVLE et des jeunes légionnaires*, Aubagne, Képi Blanc (fr).
12. Sureau, François (2020). "Préface", dans Aubry, Pierre-Henri et alii, *La Lune est claire. La Légion étrangère au combat*. Paris: Les Belles Lettres. P. 7-14 (fr).

SONGS OF THE FOREIGN LEGION AS AN EDUCATIONAL RESOURCE IN THE PROCESS OF LEARNING FRENCH**O. Ya. Panteleeva**

The article examines the situation of language learning in a special context. The Foreign Legion, which was created in the early 19th century, is unique in that it brings together men from all over the world and trains them in a short period of time to become part of an elite army corps. One of the key aspects of this training is the study of French, which has to meet specific requirements and goals. On the one hand, the language conveys the cultural and social values specific to the Legion group, and on the other hand, it must provide the linguistic tools necessary to carry out the missions that the future Legionnaire will undertake. These two orientations are based on a pragmatic vision of language learning and an extremely strong sense of belonging to a particular community.

*In our study, we will first present the socio-cultural environment of the Foreign Legion and then analyse the didactic content of the brochure *Chants de la Légion étrangère* (2018) to show how the relationship between language and environment fully meets the Legion's pragmatic goals. The environment here should be understood in its historical, geographical and cultural dimensions, as an element of social structuring. By analysing a number of songs, we will explore how French language learning and the assimilation of legionnaire values are simultaneously taking place and show how the synergy between language and context plays an important role in language learning with a specific mission (training future combatants), which cannot be separated from the sense of belonging to family, community or country. It is therefore clear that while songs contribute to language learning, they also play an important role in the integration and incorporation of the future legionnaire. The pragmatic goal of cohesion is confirmed by singing, which also allows for the expression of cohesion, pride and determination of the troops.*

Keywords: *language learning, historical and geographical space, French as a foreign language, Foreign Legion, linguistic pragmatics, sense of belonging.*

Пантелєєва Олена Яковлівна — старший викладач кафедри філології, перекладу та стратегічних комунікації Національної академії Національної гвардії України (м. Харків, Україна). E-mail: panteleevamatlash@gmail.com

Panteleeva Olena Yakovlivna — Senior Lecturer at the Department of Philology, Translation and Strategic Communications of the National Academy of National Guard of Ukraine (Kharkiv, Ukraine). E-mail: panteleevamatlash@gmail.com